

[Glistrup]

mer 1, kommuneskatten som nummer 2 og 22 pct.-skatten som nummer 3. Jeg håber, at det kommer til at indgå i forhandlingerne, at man ser at få dannet det ene eller andet flertal i så henseende.

Når vi ser blandt de forslag, der er til behandling, må vi nok erkende, at vi skal helt ned i bunden af dagsordenen til det 13. og sidste punkt for at finde det mest visionære, der er sagt om dagens emne. Her får man med nye tal bekræftet det, som vi fra de forskellige lovmodeller og socialforskningsinstitut, og hvad de ellers hedder, de mange, hvis galt skal gøre én rasende, at forholdet er det, at dér, hvor man har de vanskeligste problemer, er i indkomstintervallet mellem ca. 50.000 kr. og ca. 206.000 kr. Det er dér, der er grund til at lempe særligt. Når man anvender den genopfriskede viden på de forslag, der nu er stillet fra bl.a. regeringens side, må man jo i hvert tilfælde sige, at af alle de mange forslag er der i hvert fald et enkelt, som man helhjertet kan godkende og sige, at det var et godt forslag, skatteministeren kom med dér, og det er forhøjelsen af 3 pct.-fradraget til 4 pct.-fradraget. Det støtter vi til hundrede procent. Vi vil meget gerne gå længere: tilladelse til et 15 pct.-nedslag, 8 pct.-nedslag eller noget andet, for det er dér, man virkelig kan hjælpe alle skatteydere, altså også specielt dem, hvor der er langt, langt størst grund til at benytte den forholdsvis mest største hjælp.

Det næste, som skatteministeren har talt meget for sin syge moster om, er denne 6 pct.-skat, og idet jeg på forhånd tager afstand fra at skulle blive behandlet, som hr. Lykketoft behandlede hr. Rahbæk Møller, vil jeg henvise til, hvad jeg tidligere har sagt, men dermed har jeg ikke sagt alt det, der kan argumenteres imod. Skatteministerens fem såkaldte grunde til særlig at lempe 6 pct.-skatten var hule, usandfærdige og uholdbare, hvert og et af de fem punkter, som han gennemgik. Men ligesom hr. Rahbæk Møller havde den 7. november sidste år, har jeg også begrænset taletid her. Derfor kan jeg hverken på det punkt eller på andre punkter være udtømmende.

Skatteministerens tredje skattelettelsesforslag er, at han siger, at han synes, virksomhedsskatten skal nedsættes fra 50 pct. til 40 pct. Ja, det kan man da godt gøre, men det er for det første en acontoskat. For det andet så er det sikkert meget sundt med den diskrepans, der er

imellem, at man har 50 pct. acontovirksomhedsskat og 40 pct. aktieselskabs- og anpartsselskabsskat, for det motiverer folk til det, der må være det rigtige, nemlig at de i stedet for at foretrække den vidtløftige, fældefyldte virksomhedsskat går over til at være outsidersanpartsselskab og driver virksomheden i anpartsselskabsform. Det vil være langt, langt sundere både for samfundet og for de pågældende, at man gør det, navnlig hvis skatteministeren kan charmere sig ind på sin kollega industriministeren og få hende til at afbureaukratisere en hel bunke regler omkring anpartsselskaberne.

Her har vi altså noget, hvor man kunne forestille sig, at en eller anden forgrening af Venstres Landsorganisation næste år vil lave en endnu større foldeudmand af denne skatteminister, der fra september 1987 har hidført skattelettelsens velsignelser ud over land og rige.

Der skete noget meget vigtigt i september 1987. Men det var ikke, at en eller anden folketingsmand fra Viborg Amt blev skatteminister. Han havde præcis den samme stemme i Folketinget – én stemme, hverken mere eller mindre. Nej, det afgørende var det, som statsministeren kommenterede på valgnatten med ordene »de satans vælgere«, nemlig, at nu blev Fremskridtspartiet igen . . .

Formanden:

Der er en række ord, vi ikke bruger her i Folketinget.

Glistrup (FP):

Det er et ordret citat.

Formanden:

Så beklager jeg, for så passerer det.

Glistrup (FP):

Det var altså således, at nu havde firkloverregeringen hygget sig med højskattepartiet Det Radikale Venstre om at danne et flertal med alle tiders skattetryk, og så kommer altså dette Fremskridtsparti, som vil lave skattelettelser, ind i billedet og forsøger at klare det. I stedet for det store papirspild – der skal fældes mange regnskove til en foldeudmand – kan skatteministeren klare sig med i Venstres Ungdom, eller hvor dette sker, på bagsiden af et ti-øres frimærke at skrive: »Støt dig til Z«, for det er faktisk dér, man har løsningen på at opnå skatte-